Dosarul nr. 1-533/2024
PIGD 1-24143107-15-1-13122024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

24 martie 2026 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Aliona Sârbu
Grefier Livia Moldovanu

Cu participarea:
Procurorului Dumitru Popușoi
Apărătorului inculpatului, avocat Vitali Covaliov
Reprezentantul părții vătămate și părții civile, avocat Valeriu Negoiță
În lipsa:
Părții vătămate Mariana Marin, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa
Părții civile ***** Crudu, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa
Inculpatului Constantin Mocanu, care a fost anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17.03.2025

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Mocanu Constantin *****, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, și domiciliat în *****, *****

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Urmărirea penală în cauza penală nr. 2024150672 a fost începută la 09 decembrie 2024, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Cahul, în temeiul bănuielii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal. (f.d. 1)

Conform procesului-verbal de reținere, în corespundere cu prevederile art. 167 din Codul de procedură penală, Mocanu Constantin a fost reținut de facto la 09 decembrie 2024, ora 12:00. (f.d. 39-40)

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul, Popușoi Dumitru, din 12 decembrie 2024, Mocanu Constantin a fost eliberat din Izolatorul de Detenție Preventivă al Inspectoratului de Poliție Cahul la 12 decembrie 2024, ora 11:00. (f.d. 77-77 verso)

La 11 decembrie 2024, Mocanu Constantin, în baza art. 51 alin. (1), art. 52 alin. (1) pct. 23), art. 255, art. 281 alin. (1)-(2), art. 282 din Codul de procedură penală, a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal. (f.d. 71)

Cauza penală de învinuire a lui Mocanu Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal a parvenit în instanță la 13 decembrie 2024, fiind judecată

în ordinea procedurii generale, în perioada de la 13 decembrie 2024 până la 24 martie 2026, cu respectarea procedurii de citare legală.

Procurorul Popușoi Dumitru, în dezbateri judiciare, a solicitat a-l recunoaște pe Mocanu Constantin vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de *****, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale. A include în termenul executării pedepsei cu închisoare termenul în care Mocanu Constantin a fost reținut din 09 decembrie 2024, ora 12:00, până la 12 decembrie 2024, ora 11:00. Totodată, a solicitat admiterea acțiunii civile înaintată de partea vătămată și partea civilă. De asemenea, a mai solicitat păstrarea documentelor anexate la materialele cauzei penale pe durata păstrării dosarului penal.

Apărătorul inculpatului, avocatul Covaliov Vitali, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului Mocanu Constantin vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal și a-i stabili pedeapsă penală, cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1), (2) din Codul penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă.

Reprezentantul părții vătămate și părții civile, avocatul Negoiță Valeriu, în dezbateri judiciare, a susținut poziția expusă de procuror referitor la pedeapsa solicitată. Totodată, a solicitat admiterea acțiunii civile, așa cum a fost formulată, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Situaţia de fapt reţinută de instanţa de judecată:

Mocanu Constantin, la 06 decembrie 2024, aproximativ la ora 15:43, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în automobilul de model „*****” cu număr de înmatriculare *****, care se afla parcată în apropierea domiciliului cet. Marin Mariana, amplasat pe *****, în timp în care în automobil se aflau minorii *****, ***** și ***** și în prezența acestora, în mod deschis a sustras o geantă, care se afla pe scaunul din față a pasagerului, ce aparține cet. Mariana Marin, în care se afla un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 8000 de lei, un încărcător pentru telefon în valoare de 300 de lei și cosmetică în valoare de 300 de lei, care aparține cet. Marin Mariana, după care a părăsit locul comiterii faptei cu bunurile sustrase, astfel însușindu-le, iar ca urmare prin acțiunile sale i-a cauzat părții vătămate Marin Mariana o daună materială în sumă totală de 8600 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate, Mocanu Constantin a săvârşit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal, conform indicilor: „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în locuinţă”.

Inculpatul Mocanu Constantin în ședință de judecată nu s-a prezentat, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17.03.2025, acesta fiind anunțat în căutare, iar la 10 aprilie 2025, a fost pornit dosar de căutare nr. 2025150109, de către SPC al SII a IP Cahul.

Partea vătămată Marin Mariana, fiind audiată în ședință de judecată, a declarat că, la 06 decembrie 2024, aproximativ ora 15:00, venind de la grădiniță, a lăsat automobilul de model „*****” cu număr de înmatriculare ***** în fața porții, pe *****. A intrat în casă pentru a mai lua alte lucruri, deoarece trebuia să meargă în Cantemir. Copii – ***** de *****, ***** de ***** și ***** de *****, i-a lăsat în mașină, fiind așezați pe bancheta din spate, în scaune pentru copii. Geanta și-a lăsat-o pe scaunul pasagerului din față, mașina fiind cu motorul pornit.

Aproximativ la ora 15:25, a auzit că ***** țipa și ieșind a văzut că venea spre ușa casei și plângea, zicând că geanta a fost furată. În acel moment s-a speriat, a ieșit afară, însă deja nu mai era nimeni și geanta, de asemenea, nu mai era. Atunci a început să caute pe telefon la camera de luat vederi instalate la colțul casei pentru a vedea cine a furat geanta și a identifica persoana. A sunat la 112, le-a comunicat cazul și le-a dat înregistrările, poliția ajungând aproximativ la ora 15:45. Le-a comunicat polițiștilor unde a intrat persoana care i-a furat geanta, au verificat acel loc, însă i-au comunicat că acolo nu era nimeni. Poliția a plecat și i-a spus că luni va fi telefonată.

A declarat că, a recunoscut persoana de pe înregistrările video vizual, însă nu-l cunoștea personal. A arătat înregistrarea video în aceeași zi unui vecin, Cornienco Stepan, acesta a recunoscut persoana din video și a comunicat polițiștilor numele acestuia. Ulterior, după plecarea poliției, a mers în Cantemir și s-au întors a doua zi, la 07 decembrie 2024. În geantă era telefonul, actele, permisul de conducere, buletinul moldovenesc și românesc, buletinul soțului moldovenesc, 2 carduri, un portofel pentru bănuți, încărcător pentru telefon, ruj, „tuș”, oglindă, șervețele. A doua zi când a venit acasă, a văzut geanta sa aruncată jos. Deschizând-o, a văzut că erau aproape toate lucrurile, în afară de acte, fiind doar buletinul românesc și portofelul. Nu cunoaște cine a adus înapoi geanta, presupune că tot Mocanu Constantin. Este de acord cu sumele declarate la urmărirea penală.

La momentul incidentului, soțul părții vătămate era peste hotare, *****. I-a comunicat soțului despre acest lucru. Peste aproximativ 2 săptămâni soțul ei a venit acasă, deoarece i-a furat și actele acestuia și au mers să-și perfecteze din nou actele. Susține acțiunea civilă depusă ca recompensă pentru suferința și stresul care l-a avut și solicită admiterea ei integrală. Dorește în continuare să fie examinată cauza în lipsa sa.

Partea civilă Crudu Andrei, fiind audiată în ședință de judecată, a declarat că, Marin Mariana este soția sa. La 06.12.2024, fiind ***** la muncă, a aflat din spusele soției că aceasta s-a dus la școală pentru a lua copii – *****, ***** și *****. S-a întors acasă cu copiii cu mașina de model „***** *****” pe adresa ***** și a lăsat motorul pornit, copii fiind în mașină, pe bancheta din spate, iar ea a intrat în casă să ia careva lucruri personale. Între timp Mocanu Constantin a trecut pe lângă mașină, a deschis ușa și a furat geanta soției care era pe bancheta din față, din partea pasagerului, în care avea actele ei de identitate cât și ale părții civile, permisul de conducere al soției acestuia, telefonul, cosmetică și bani. Fata cea mai mare, *****, s-a speriat, a deschis ușa și a strigat-o pe mama sa, aceasta a venit repede și a văzut cum persoana necunoscută, care ulterior s-a stabilit că e Mocanu Constantin, fugea cu geanta în mână. Soția a liniștit copiii și a chemat poliția, au fost ridicate înregistrările video de la camerele de luat vederi care erau instalate pe casa lor. Susține acțiunea civilă așa cum a fost formulată, suma de 504,21 euro constituie cheltuielile de deplasare din ***** până acasă (combustibil și taxe de drum). Suma de 1130 lei este costul perfectării buletinului de identitate și drumul Cantemir-Cahul în două direcții. Prejudiciul de 100000 lei îl evaluează ca consecință a suferinței sale și a copiilor săi. Dorește ca cauza în continuare să fie examinată în lipsa sa.

Referitor la martorii acuzării ***** și Cornienco Stepan, instanța de judecată reține că s-a admis renunțul procurorului la audierea respectivilor martori.

Comiterea infracţiunii de către Mocanu Constantin se confirmă și prin alte date faptice stabilite prin următoarele mijloace de probă:

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 decembrie 2024, prin care s-a efectuat cercetarea pe *****. În fața domiciliului se observă un mijloc de transport de model „*****” cu număr de înmatriculare *****, de culoare argintie, fără urme de deteriorare. În aprtea din față de lângă șofer se observă o ladă cu borcane, flori și două genți.(f.d. 7-9)

Procesul-verbal de ridicare din 10 decembrie 2024, prin care s-a ridicat de la cet. Mariana Marin, un disc optic de tip „CD-R”, pe care este o înregistrare video. (f.d. 20)

Procesul-verbal de examinare din 11 decembrie 2024, prin care s-a examinat un suport optic de model „CD-R”, pe care este stocat un fișier video, care a fost ridicat la data de 10 decembrie 2024 de la cet. Mariana Marin. La deschiderea fișierului video se observă că are durată de 2 minute și 5 secunde. În imaginea video se vede cet. Constantin Mocanu îmbrăcat în haine de culoare închise, cu căciulă pe cap de culoare neagră, merge pe *****. În secunda 21 se observă cum se apropie de automobilul de model „*****” de culoare argintie, care este parcat în fața porți a domiciliului cet. Marina Marin. Constantin Mocanu deschide ușa conducătorului și de pe scaun ia geanta de culoare cafenie și fuge în direcția de unde a venit. În secunda 38 se aude glas de copii care țipă, strigă în glas tare, „mama, mama, ți-a furat geanta”. În minutul 1 și 48 de secunde în stradă iese cet. Marina Marin și se apropie de automobil. (f.d. 22-23)

Mijloace materiale de probă – un disc optic ce conține o înregistrare video, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 11 decembrie 2024. (f.d. 21, 24)

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţa de judecată în sarcina inculpatului:

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Alineatul (3) al aceluiaşi articol stabileşte că, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Mocanu Constantin a fost pornită urmărirea penală şi derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoştinţă atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzaţia, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptei săvârşite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În conformitate cu art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În sensul art. 384 alin. (1) şi (4) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală că, la emiterea sentinței, aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Analizând probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Mocanu Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost dovedită.

Standardul *dincolo de orice îndoială rezonabilă* (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că, probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar a fost inculpatul Mocanu Constantin.

Prin urmare, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Mocanu Constantin pe componența de infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost corect calificată după indicii calificativi: „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în locuinţă”.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 187 din Codul penal, instanța de judecată reține că ***obiectul juridic special*** al infracțiunii de jaf îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Totodată, în ipoteza consemnată la lit. d) alin. (2) art. 187 din Codul penal, în plan secundar, se aduce atingere și relațiilor sociale cu privire la inviolabilitatea încăperii, a altui loc pentru depozitare sau a locuinței.

Obiectul material al infracțiunii de jaf îl constituie bunurile care au o existență material, sunt create prin munca omului, dispun de valoare material și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) din Codul civil, bunurile care nu sunt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii, valorile mobiliare şi alte titluri de valoare, sunt considerate bunuri mobile, iar conform art. 455 din Codul civil, bunuri sunt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucruri fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, bunurile sustrase reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privinţa căora victima îşi exercita dreptul de proprietate şi posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracţiunii.

La caz, obiectul material al infracțiunii reprezintă o geantă în care se afla un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 8000 de lei, un încărcător pentru telefon în valoare de 300 de lei și cosmetică în valoare de 300 de lei, care aparține cet. Marin Mariana.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin *„sustragere”* se înțelege luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate. Scopul de cupiditate este semnul constitutiv, fără de care noțiunea de sustragere nu poate fi considerată întregită și nu poate fi considerată sustragere acțiunea ilegală de luare în cazul în care a avut loc în scop de folosire temporară. Or, sustragerea presupune scopul de însușire pentru sine sau terțe persoane.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 187 din Codul penal, este obligatorie realizarea sustragerii în mod deschis. Modul deschis de comitere a sustragerii se apreciază în dependență de două criterii: *criteriul obiectiv* și *criteriul subiectiv*.

Criteriul obiectiv se exprimă în aceea că acţiunea de luare se realizează în prezența posesorului bunurilor luate sau a altor persoane care conștientizează semnificația juridică a celor comise, fără a face parte din categoria de persoane care insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul realizării sustragerii.

Criteriul subiectiv se exprimă în convingerea făptuitorului, bazată pe premise obiective, că el acționează în mod manifest (vădit) pentru cei din jur, care percep semnificația juridică a faptei lui, fără a face parte din rândul persoanelor de încredere, care nu-i pot crea piedici în realizarea sustragerii.

Cu referinţă la fapta prejudiciabilă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă fenomenul luării bunurilor.

Ilegalitatea acţiunilor sale şi gratuitatea luării bunului mobil, se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, exprimată în declaraţiile acesteia.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părții vătămate a fost direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorului.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie nişte „beneficii prezumate" pentru victimă, ci s-au aflat în posesia reală a inculpatului, ceea ce indică direct spre cauzarea unui „prejudiciu patrimonial efectiv" părţii vătămate, valorificat în mijloace băneşti, în cuantum total de 8600 lei.

În continuare, instanța apreciază că Mocanu Constantin conștientiza că participă la sustragerea în mod deschis a bunurilor ce-i aparțin părții vătămate Marin Mariana, or faptul luării ilegale și gratuite a bunurilor ce nu îi aparțineau lui, ci părții vătămate, a fost demonstrat în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile acesteia. Astfel, ***partea vătămată Marin Mariana****, fiind audiată în ședință de judecată, a declarat că, „la 06 decembrie 2024, aproximativ ora 15:00, venind de la grădiniță, a lăsat automobilul de model „*****" cu număr de înmatriculare ***** în fața porții, pe *****. A intrat în casă pentru a mai lua alte lucruri, deoarece trebuia să meargă în Cantemir. Copii – ***** de *****, ***** de ***** și ***** de *****, i-a lăsat în mașină, fiind așezați pe bancheta din spate, în scaune pentru copii. Geanta și-a lăsat-o pe scaunul pasagerului din față, mașina fiind cu motorul pornit. Aproximativ la ora 15:25, a auzit că ***** țipa și ieșind a văzut că venea spre ușa casei și plângea, zicând că geanta a fost furată. În acel moment s-a speriat, a ieșit afară, însă deja nu mai era nimeni și geanta, de asemenea, nu mai era. Atunci a început să caute pe telefon la camera de luat vederi instalate la colțul casei pentru a vedea cine a furat geanta și a identifica persoana. A sunat la 112, le-a comunicat cazul și le-a dat înregistrările, poliția ajungând aproximativ la ora 15:45. Le-a comunicat polițiștilor unde a intrat persoana care i-a furat geanta, au verificat acel loc, însă i-au comunicat că acolo nu era nimeni. Poliția a plecat și i-a spus că luni va fi telefonată... ...a recunoscut persoana de pe înregistrările video vizual, însă nu-l cunoștea personal. A arătat înregistrarea video în aceeași zi unui vecin, Cornienco *****, acesta a recunoscut persoana din video și a comunicat polițiștilor numele acestuia. În geantă era telefonul, actele, permisul de conducere, buletinul moldovenesc și românesc, buletinul soțului moldovenesc, 2 carduri, un portofel pentru bănuți, încărcător pentru telefon, ruj, „tuș", oglindă, șervețele. A doua zi când a venit acasă, a văzut geanta sa aruncată jos. Deschizând-o, a văzut că erau aproape toate lucrurile, în afară de acte, fiind doar buletinul românesc și portofelul...".*

Totodată, instanța de judecată reține ***procesul-verbal de examinare din 11 decembrie 2024***, prin care s-a examinat un suport optic de model „CD-R", pe care este stocat un fișier video, care a fost ridicat la data de 10 decembrie 2024 de la cet. Mariana Marin. La deschiderea fișierului video se observă că are durată de 2 minute și 5 secunde. În imaginea video se vede cet. Constantin Mocanu îmbrăcat în haine de culoare închise, cu căciulă pe cap de culoare neagră, merge pe *****. În secunda 21 se observă cum se apropie de automobilul de model „*****" de culoare argintie, care este parcat în fața porți a domiciliului cet. Marina Marin. Constantin Mocanu deschide ușa conducătorului și de pe scaun ia geanta de culoare cafenie și fuge în direcția de unde a venit. În secunda 38 se aude glas de copii care țipă, strigă în glas tare, „mama, mama, ți-a furat geanta". În minutul 1 și 48 de secunde în stradă iese cet. Marina Marin și se apropie de automobil.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de jaf, în speţă, face parte din rândul infracţiunilor materiale, care s-a consumat, inculpatul reuşind să dispună de bunuri după propria dorinţă, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de jaf este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Fapta comisă de inculpatul Mocanu Constantin se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, iar, la calificarea infracțiunii a fost stabilit scopul de cupiditate (profit) al inculpatului.

În context, se menționează că, scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când ea va avea posibilitatea de a poseda, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ele ar fi ale lui proprii.

În speță se constată că inculpatul Mocanu Constantin a acționat cu intenție directă în scop de cupiditate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile, și dorind în mod conștient survenirea acestora.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Mocanu Constantin.

Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, inculpatul Mocanu Constantin a efectuat acţiuni concrete în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pentru a le folosi după propria năzuinţă.

Din punct de vedere al calităţii de subiect al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, iar inculpatul Mocanu Constantin este născut pe *****, după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (f.d. 45), nu se află la evidenţa medicului psihiatru și narcolog (f.d. 75, 74) şi întruneşte condiţiile subiectului pasibil de răspundere penală.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Mocanu Constantin să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal, reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor administrare în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării lor în şedinţă de judecată, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume Mocanu Constantin a comis infracţiunea incriminată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe, orientată împotriva părții vătămate Mariana Marin.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, se constată întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile lui Mocanu Constantin, nefiind reţinute circumstanţe care pot înlătura caracterul penal al faptelor, iar în rezultat, se stabilește temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

Individualizarea pedepsei inculpatului:

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit

art. 61 din Codul penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu alineatul (2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Astfel, instanța de judecată menţionează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie, de asemenea, să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia.

Astfel, instanța mai menționează că, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta este una mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiţionat aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii cât și după aceasta, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii.

La examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că, circumstanțe atenuante, în baza art. 76 din Codul penal, au fost stabilite – recunoașterea vinovăției.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, la examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului Mocanu Constantin care, potrivit revendicării, anterior s-a aflat în conflict cu legea penală. (f.d. 46-46 verso)

Astfel, prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 iunie 2012, Mocanu Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni, fiind suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an. (f.d. 52-54 verso)

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 martie 2015, Mocanu Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. c^1), art. 171 alin. (2) lit. f) și art. 172 alin. (2) lit. g) din Codul penal, fiindu-i stabilit o pedeapsă totală cu închisoare pe un termen de 10 ani. (f.d. 55-66)

În aceeași ordine de idei instanța de judecată reține că, inculpatul Mocanu Constantin la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află. (f.d. 75, 74)

Fapta săvârșită de Mocanu Constantin, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale, iar raportat la prevederile art. 16 alin. (3) din Codul penal, face parte din categoria celor mai puţin grave.

Ținând cont de cele descrise, de persoana inculpatului, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs și a fost comisă infracțiunea, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin aplicarea inculpatului a unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 6 /șase/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 /una mie/ unități convenționale, ceea ce constituie 50000 /cincizeci mii/ lei.

Potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie, din care motiv, pedeapsa stabilită inculpatului Mocanu Constantin urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la aplicarea amenzii aceasta este una justificată, și se deduce din motivele săvârșirii infracțiunii, din persoana inculpatului și circumstanțele săvârșirii infracțiunii.

În continuare, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată se va conduce și de prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal, potrivit cărora, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunităţii – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Astfel, potrivit procesului-verbal de reținere, în corespundere cu prevederile art. 167 din Codul de procedură penală, Mocanu Constantin a fost reținut de facto la 09 decembrie 2024, ora 12:00 (f.d. 39-40), iar prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul, Popușoi Dumitru, din 12 decembrie 2024, Mocanu Constantin a fost eliberat din Izolatorul de Detenție Preventivă al Inspectoratului de Poliție Cahul la 12 decembrie 2024, ora 11:00 (f.d. 77-77 verso).

Termenul executării pedepsei aplicate lui Mocanu Constantin ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul de executare a pedepsei stabilite perioada aflării lui Mocanu Constantin în stare de reținere, de la 09 decembrie 2024, ora 12:00 până la 12 decembrie 2024, ora 11:00.

Referitor la solicitarea apărării privind aplicarea în privința lui inculpatului Mocanu Constantin a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanța de judecată reține că, circumstanțele expuse denotă comportamentul antisocial al inculpatului manifestat prin mai multe condamnări, precum şi incapacitatea acestuia de a adopta un comportament moral acceptat de societate în vederea neadmiterii faptelor infracționale. Fiecare condamnare indică că, inculpatul nu s-a resocializat, iar pedepsele penale aplicate nu şi-au atins scopul prevăzut de legea penală. În astfel de circumstanțe, în cazul unei noi condamnări, pedeapsa penală ulterior aplicată necesită să crească în nivelul său de severitate pentru ca în final să fie atins scopul pedepsei penale. Or, procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept a persoanei, a drepturilor şi libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor precum şi la educarea cetățenilor în spiritul legii.

Deci, stabilirea pedepsei cu închisoarea şi dispunerea suspendării executării acesteia, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise precum şi personalitatea inculpatului nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale şi nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi altor persoane. Or, în condiția în care pedeapsa penală este finalitatea procesului penal şi doar o pedeapsă corect individualizată va duce la atingerea scopului legii penale, corectarea persoanei.

Cu privire la măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Mocanu Constantin nu se mai află sub imperiul unei măsuri preventive, dar totodată, ultimul a fost anunţat în căutare în prezenta cauză penală, fiind la moment iniţiate investigaţii în vederea găsirii sale prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iunie 2025, ce denotă constatarea reală a faptului eschivării de la prezentarea în instanţă şi, respectiv, de la executarea eventuală a sentinţei, mai ales în contextul în care şi-a asumat obligaţia de a se prezenta în instanţă şi a comunicat adresa de domiciliu la care nu s-a aflat.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Mocanu Constantin a unei măsuri preventive mai blânde decât arestarea preventivă, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor

excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive arestarea preventivă, or inculpatul a comis o infracţiune constatată prin prezenta sentinţă, iar în cadrul acestui proces penal este direct predispus spre neexecutarea pedepsei, eschivându-se vădit.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă arestarea preventivă până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Mocanu Constantin la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracţiuni şi să se asigure executarea sentinţei, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul inculpatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării arestului preventiv.

Relevant în acest sens este Hotărârea Savca împotriva Republica Moldova, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea Wemhoff împotriva Germaniei, § 9; Labita împotriva Italiei [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz împotriva Turciei, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23- 24).

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că, la caz, este o necesitate absolută de a aplica o măsura preventivă sub formă de arestare preventivă faţă de inculpatul Mocanu Constantin, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise.

Executarea pedepsei aplicate lui Mocanu Constantin ***** se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție Cahul, în partea ce ține de reținere conform dosarului de căutare nr. 2025150109 din 10 aprilie 2025, potrivit prevederilor art. 196 Cod de executare și în partea ce ține de ispășirea pedepsei aplicate se pune în competența penitenciarului respectiv, stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor.

Cu privire la acțiunea civilă

Conform art. 385 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Instanța de judecată reţine că, potrivit art. 397 pct. 1) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

Conform art. 387 pct. (1) din Codul de procedură penală, odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Instanța de judecată constată că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 09 decembrie 2024, Marin Mariana a fost recunoscută parte vătămată, fiindu-i cauzată o daună în sumă de 9050 lei. (f.d. 13)

Totodată, în cadrul procesului penal, Crudu Andrei a solicitat să fie recunoscut ca parte civilă în cauza penală. Astfel, la 17 martie 2025, Crudu Andrei prin încheiere protocolară a fost recunoscut în calitate de parte civilă.

În cadrul procesului judiciar, avocatul Negoiță Valeriu, în interesele părții civile ***** și părții vătămate Marin Mariana, a depus acțiune civilă, solicitând încasarea de la Mocanu Constantin în folosul reclamantei Marin Mariana a ***** a prejudiciului material în sumă de

2680 lei; încasarea de la Mocanu Constantin în folosul reclamantului Crudu Andrei a prejudiciului material în sumă de 504,21 euro sau echivalentul la cursul oficial BNM la data achitării și suma de 1130,39 lei; încasarea de la Mocanu Constantin în folosul reclamantei Marin Mariana a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei; încasarea de la Mocanu Constantin în folosul reclamantului Crudu Andrei a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei; încasarea de la Mocanu Constantin în folosul reclamanților a cheltuielilor de judecată.

În sensul art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

(2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală.

Conform art. 220 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

În corespundere cu prevederile art. 225 alin.(1), (2), (3) din Codul de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare, instanța soluționează şi acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingerea. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Conform art. 1998 din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În motivarea acțiunii civile, partea vătămată și partea civilă au indicat asupra faptului că prin acțiunile inculpatului le-au fost cauzate prejudicii materiale manifestate prin cheltuielile suportate pentru perfectarea actelor și transport, iar ca dovadă au anexat cecuri, chitanțe, bonuri fiscale.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Având în vedere faptul că partea vătămată Marin Mariana a probat prejudiciul material cauzat prin infracțiunea comisă de Mocanu Constantin, fiind anexate în acest sens cecuri, chitanțe, bonuri fiscale, iar necesitatea perfectării actelor și necesitatea deplasării acesteia este în legătură cauzală cu fapta infracțională comisă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa integral prejudiciul material în mărime de 2680 /două mii șase sute optzeci/ lei de la Mocanu Constantin în beneficiul lui Marin Mariana.

Totodată, având în vedere faptul că partea civilă a probat prejudiciul material cauzat prin infracțiunea comisă de Mocanu Constantin, fiind anexate în acest sens cecuri, chitanțe, bonuri fiscale, iar necesitatea perfectării actelor și necesitatea deplasării acesteia este în legătură cauzală cu fapta infracțională comisă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa integral prejudiciul material în mărime de 504,21 /cinci sute patru, 21/ euro, conform cursului BNM la

data executării obligației, și 1130,39 /una mie una sută treizeci, 39/ lei de la Mocanu Constantin în beneficiul lui Crudu Andrei.

Referitor la prejudiciul moral solicitat de partea vătămată și partea civilă, instanța relevă că, în corespundere cu prevederile art. 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

În sensul art. 2037 alin. (1) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La caz, acțiunile ilegale comise de Mocanu Constantin au generat un prejudiciu moral semnificativ nu doar pentru partea vătămată, dar și pentru partea civilă și copiii minori prezenți la momentul comiterii infracțiunii.

Astfel, partea civilă Marin Mariana, fiind responsabilă pentru siguranța copiilor săi, a trăit un sentiment puternic de vinovăție și neputință. Ideea că copiii proprii ar fi putut fi răniți sau traumatizați i-a amplificat anxietatea. De asemenea, pierderea documentelor esențiale i-a cauzat stres suplimentar, deoarece acest fapt a implicat eforturi și costuri considerabile pentru restabilirea lor.

Totodată, acțiunile ilegale ale lui Mocanu Constantin au generat un prejudiciu moral semnificativ și asupra părții civile Crudu Andrei, care se afla peste hotarele statului în momentul incidentului. Ca tată al copiilor minori aflați în mașină și soț al părții vătămate, acesta a experimentat o puternică traumă emoțională din cauza imposibilității de a interveni pentru a-și proteja familia.

Dând eficiență normelor citate, instanța concluzionează că partea vătămată și partea civilă sunt în drept să solicite prejudiciu moral de la inculpat, iar instanța va stabili acest cuantum reieșind in criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În temeiul CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă, iar cuantumul trebuie astfel de stabilit, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Având în vedere că obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită părțile vătămate, reieșind din circumstanțele cauzei, profunzimea suferințelor psihice ale părții vătămate și partea civilă, dar și copiilor minori a acestora, prezenți la momentul săvârșirii infracțiunii, instanța consideră rațional să încaseze de la Mocanu Constantin în beneficiul lui Marin Mariana suma de 100000 /una sută mii/ lei și de la Mocanu Constantin în beneficiul lui Crudu Andrei suma de 100000 /una sută mii/ lei, or aceste cuantumuri vor compensa suferințele psihice și le-ar aduce o satisfacție echitabilă.

Totodată, instanța de judecată constată că, în cadrul procesului penal, interesele și drepturile părții vătămate Marin Mariana și părții civile Crudu Andrei au fost reprezentate de

către avocatul Negoiță Valeriu, în baza mandatului avocațial seria/nr. ***** din 09 ianuarie 2025 (Marin Mariana) și mandatului avocațial seria/nr. ***** din 09 ianuarie 2025 (Crudu Andrei).

În sprijinul acțiunii civile, în parte ce ține de cheltuielile de asistență juridică, au fost anexate probe care confirmă achitarea serviciilor de asistență juridică, și anume, bonul de plată seria/nr. ***** din 09 ianuarie 2025, potrivit căruia în contul Cabinetului avocatului Negoiță Valeriu a fost achitată suma de 6000 lei.

Prin urmare, cerințele părții vătămate și părții civile cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6000 /șase mii/ lei urmează a fi admisă, or, după părerea instanței de judecată, suma este o sumă reală, necesară şi rezonabilă.

Cu referire la corpurile delicte, instanța de judecată reține următoarele

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Instanţa reţine că, potrivit art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la corpurile delicte.

În sensul art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, potrivit pct. 5), documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 11 decembrie 2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală nr. 2024150672 un suport optic de model CD cu înregistrare a unui fișier video, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 1. (f.d. 24, 21)

Potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpul delict – un suport optic de model CD cu înregistrare a unui fișier video, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 1, urmează a se păstra la cauza penală pe toată durata păstrării dosarului penal.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. 384-385, art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

C O N D A M N Ă :

Se recunoaște vinovat Mocanu Constantin *****, IDNP *****, de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) din Codul penal şi, în temeiul Legii, i se aplică pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 6 /șase/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 /una mie/ unități convenționale, ceea ce constituie 50000 /cincizeci mii/ lei.

Termenul executării pedepsei aplicate lui Mocanu Constantin ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul de executare a pedepsei stabilite perioada aflării lui Mocanu Constantin în stare de reținere, de la 09 decembrie 2024, ora 12:00 până la 12 decembrie 2024, ora 11:00.

Se aplică în privința lui Mocanu Constantin *****, măsura preventivă „arestarea preventivă”, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Executarea pedepsei aplicate lui Mocanu Constantin ***** se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție Cahul, în partea ce ține de reținere conform dosarului de căutare nr. 2025150109 din 10 aprilie 2025, potrivit prevederilor art. 196 Cod de executare și în partea ce ține de ispășirea pedepsei aplicate se pune în competența penitenciarului respectiv, stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor.

Se admite acțiunea civilă depusă de partea vătămată Marin Mariana și partea civilă Crudu Andei privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

Se încasează de la Mocanu Constantin *****, IDNP *****, în beneficiul lui Marin Mariana suma de 2680 /două mii șase sute optzeci/ lei cu titlul de prejudiciul material și suma de 100000 /una sută mii/ lei cu titlul de prejudiciul moral.

Se încasează de la Mocanu Constantin *****, IDNP *****, în beneficiul lui ***** suma de 504,21 /cinci sute patru, 21/ euro, conform cursului BNM la data executării obligației, și 1130,39 /una mie una sută treizeci, 39/ lei cu titlul de prejudiciul material și suma de 100000 /una sută mii/ lei cu titlul de prejudiciul moral.

Se încasează de la Mocanu Constantin *****, IDNP *****, în beneficiul lui Marin Mariana și ***** suma de 6000 /șase mii/ lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpul delict – un suport optic de model CD cu înregistrare a unui fișier video, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 1, a-l păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Sentinţa este cu drept de apel în Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul, în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Aliona Sârbu**